

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xij. post Trinitatis. Text[us] eua[n]ge. Mar. ca. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

pl^o q^o ille vt cōst exponit. i. pl^o q^o phari
 se. Ut possum^o dicere (ab illo). i. a deo
 a q^o viuificari postulabat. Subiūgit ar
 cā. (qz ois q^o se exaltat humiliabit: z q^o se
 humiliat exaltabit) Chrys. Sic hūllitas
 p^o sui emittitā petri pond^o supat/ z salū
 ens attingit deu: sic supbia ob sui mole d
 facili iusticia opp^omit. Si q^o plura facta
 strenue geras: putas ar te posse p^osume
 re: tota caruisti oione: si p^o mille feras
 i p^oscia faces reatuū: z h^o solū d te credas
 q^o es isim^o oim: mltā obrineb an^o deu si
 ductā. Hec ille. Nota q^o q^o qui se exal
 rat p^o supbia: hūllitabit p^o pena. Et q^o se
 hūllit p^o perōz cognitioez z p^oniaz: exal
 tabit i p^onti p^o gram z i futuro p^o gloria.
 Douet aut h^o Theo. dubiū. Quare. s.
 iste pharise^o se parū laudauit z fuit re
 pbat^o. Job p^o mltū se laudauit nec tū
 de^o cum reprobaui. Et rīdet ipemer.
 Job illū n^o fec^o ex supbia: s^o ad laudē dei
 vt hoies puocaret ad p^outes. z ad h^o fu
 tr coact^o ab amic^o q^o ei iponebāt multa
 ermia. Et addit Gre. qz et h^o fec^o ad se
 ipm p^oscitādū: qz timuit ne p^o magnos
 dolores q^o vndiq^o partebat z afflictio
 nes animi laberet in despartione.
 Allegorice h^o fec^o q^o getit^o p^opl^o ē p^o fi
 de iustificat^o: hebraic^o p^o p^oprobat^o: nō
 tū ex toto anihilat^o: s^o se lū disp^o. Et h^o
 p^o trā: p^o q^o ē ecclia eos n^o p^oscit. P^oio
 qz oēs i fine mōi p^ouertēt vt als dicitū ē.
 Scdo vt sint nob^o mēorale passioē chū
 Quoties ei eos videm^o toties d^o morte
 chū recordamur. Jō ipē chū i p^o dr.
 Dūs oñdit mibi sup^o iūm. meos. i. tudos
 Et qd^o oñdit subiūgit. Ne occidas eos
 .i. n^o occides neq^o. i. ne aliq^o obliuiscant^o
 .i. passioē mee p^opl^o met. i. p^opl^o fideles.
 Deide alloq^o prez dī. Disyge eos i p^o
 tute tua. i. p^o mōm: z depone eos d^o reg^o.
 Quorū q^o hodie n^o crederēt chū passū
 nisi viderēt tudos q^o asserrūt se illū i suis
 p^oib^o occidisse. Tertio: qz i^o librarū n^o.
 Un^o Aug. sup^o ps. Ne forte pagani nob^o
 dicāt: vos chūant lras istas cōposuist^o:
 p^oferim^o codices a tudets iūm: vt p^ofun
 dam^o alios iūmicos. Codicē porrar su
 deus vt inde credat chūstian^o. Librarū
 nostrū facti sunt quomodo scrui post do

minos codices ferre solēt. Hec ille.
 Anagogice prz ex vicis z ill^o morā
 lit. Nā q^o vult a deo iustificari et obriere
 q^o postular i sua oione: n^o imitet pharise
 um q^o opa bōa p^osiderabat: s^o publicanū
 suas misias cōmemoratē. Un^o et sacer
 dos imolarur^o sacrificiū an^o oia sua p^ocrā
 p^ostet. Un^o z i vtraspa. legist^o: q^o introgā
 q^o p^olam vnum ex sentozib^o quō deberet
 orare: tale respōsū accepit. Paupes hoc
 me docuerē: q^o n^o vestes pulcras: n^o vires
 magnas ostētar: s^o paup^oratē ac vulnera

Dñica. xij. post Trinitatis.

Text^o euāge. Mar. ca. vij.

Xiens iesus de finib^o ty
 ri: venit p^o sidonē ad ma
 re galilee inter medios
 fines decapoleos: z ad
 ducit ei surdū z mutū z d^o ep^oca
 bant eū. vt imponat illi manū.
 Et apprehēdēs eū de turba ses
 ozum: misit digitos suos in au
 riculas eius: z expuens tetigit
 linguā eius: z suspiciēs in celū:
 ingemuit et ait. Ephetā qd^o est
 apire. Et statim aperte sunt au
 res eius: z solum est vinculū
 lingue ei^o: et loquebat recte. Et
 p^ocepit illis ne cui dicerēt. Quā
 to autē eis p^ocepibat: tanto ma
 gis plus p^odicabāt: z eo ampli^o
 admirabant dicentes. Bū oia
 fecit: z surdos fec^o audire: z mut
 os loqui.

Xiens iesus de fini

nib^o tyri venit p^o sidonem zc.
 Marc. vij. In isto euange
 lio rangunt^o tria puncta: q^o sūt.
 Deprecatio/ Exauditiō/ B^olificatio.
 Quārū ad p^omū scēdū est literaliter.
 q^o filij israel intrātes terrā p^omissioē: b^o
 z armoz p^oute deo disponere nō potu
 erūt totam illam regionem armis occu
 pare: sed multe remanserunt ciuitates
 p^o gentiles habitare: inter quas fuerūt

Orig^o ap^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o

Dñica. XII. post Trini.

tyr' et sidon: q' ppe montē libani sūt. Ty-
rus qdē fuit citas fortissima in mari sūt
ta tanq' insula: q'uis par' a tra distaret
Hec fuit vltissima: q' fuit optim' por-
tus nauū deferētū merces. Rex Tyri
tpe salomonis fuit cōfederat' p'lo dei
isrl. s'z qñ p'ls isrl fuit p' nabucodonosor
captiuat': ista citas debuit p'part' ei
rōe antiq' amicitie: z nō fecit: s'z gauisa ē
et insultauit ei. vñ p' eā vente Nabucho.
z voluit replere lapidib' et lignis illud
spaciū mar' qd erat int' illā z terrā: z nō
poruit. Tñ cepit eam nauali p'lo z de-
struxit. S'z post. lxx. annos reedificataz
Alexander magn' eā fecit cōtiguā tre/ re-
pleto spacio p'dicō: z eā sine nauiglo ce-
pit z destruxit postq' egyptū subiuga-
uerat. Nā añ id rētauit: z p'ficere nō po-
ruit. Deñ denuo edificata est. Sidon
aut' fuit et citas: q' dicta est a p'mo filio
chanaan: q' dicit' est sidon. z ab eo sidon-
nes z sidonia p'vincia: z sidon citas. Je-
sus q' in finib' tyri p'dicauerat: receden-
do a phariseis: q' calūnias ei inferebāt.
vñ Dat. xv. S'z vt dicit' Theo. ibi morā
nō traxit: ne iudei tāq' leg' tñsgressorē
calūniarēf eū: eo q' gentib' se imiseret.
s'z dicit' Dat. (Exies te. de fini. tyri.) s.
cito postq' intrauerat. S'z p'ra: q' tpe
Dat. xj. p'cepit discipulis dī. In viam
gen. ne abie. z in ciuita. sama. ne intra-
uerit'. Rñdeo vt elicit' ex doctrina sc'i
Tho. sup' Dat. Hētes erāt in duplici
vīta. qdā erāt extra trā p'missiois: z di-
cebant absolute gētes. qdā p'o in trā p'
missiois: z dicebant samaritan: saltē
p' maior' pre. Sic etiā dicit' ibi: quentens
fuit p'us p'dicari euāgelū iudeis: deñ
gētib'. q' opz p'us fuare iusticia q' exhi-
bere miam. Q' aut' chīs p'dicaret iude-
is: h' iusticia qdāmodo exigebat: in q' rū
h' erat p'missum eis a deo. sec' de gētib'
Jo dicit' Rom. xij. Dico chīm iesum ml/
nistrū fuisse circūcūctōis. i. iudeoz: q' so-
li circūcūdebant p'p' iusticia dei: ad p'fir-
mādas p'missiones parz: gētes aut' sup-
mia honorare deū. Voluit q' chīs q' vi-
q' ad suā passionē tñ i iudea fieret p'di-
catō euāgelij. s'z q' vt dicit' Tho. vbi s.
p' iudeā tre nō poterāt discipuli. nisi p' vi-

as incederēt samaritanoz: quia ille vic-
erāt cōes. s'z nō dixit: in viā samaritano-
rū ne abierit'. s'z p'hibuit igredi citates
eoz. q' ad alias aut' gētes extra trā p'
missiois exites p'hibuit vtrūq'. Dōm
est q' iesus nō exiit de tyro: s'z de finib'
bus tyri. q' forte nō p'dicauerat in citatē:
te: sed i finib' ei' p' loca vbi erāt aliq' tu-
del int' gētilēs habitātes. Et isto mō ē
soluit Hugo cardī. Sed restat dubiū.
q' Jo. iij. h' q' tpe intravit sicbar: q' erat
samaritanoz citas: fm q' s'z magi. h'.
Sed ad h' dōm est q' s. Tho. et Hugo
intendūt q' chīs p'hibuit intrare discipu-
los ad tps citates samaritanoz ex p'nci-
pali intrētione. sec' ex sc'daria: vtpore qñ
eūtes ad alia loca hēbant p'raire p' lo-
ca eoz. z sic chīs igressus est aliqñ cita-
tes eoz. et ista ē exp'la inia s. Tho. sup'
Joā. Seqt'. (Veni p' sidonē) forte in-
trādo citatē z annūciādo eis regnū dei:
q'uis eēt citas gētiliū: q' erat in viā vt
tret (ad mare galilee) fm Be. istō ma-
re erat lac' aq' dulcē. s'z dicit' mare hebraic'
co more: q' ois aq' p'gregatio mare nū/
cupat': siue sit dulcē siue salta. Et h' ma-
re h'z tria noia fm eundē Be. Dicit' ei ma-
re galilee a galilea p'vincia q' illi est cō/
iuncta. z mare tyberiadis a qdā citate
q' oli cenereth dicebat'. sed ab herode re-
trarcha instaurata: tyberias in honore
tyberij cesaris appellata est. Dicit' et t'rio
mare genesareth greco vocablo a p'rie-
tate sua. Benefar ei dicit' q' gñans aurā si-
ue vētū. q' illa aq' nō est q'era sic aq' stag-
num seu paludosa: sed vētis agitā q' de
t'po lacu nascunt'. Dicit' tñ Joseph' q' sic
dicit' ē a regitōe gñata. s'z h' nō est z Be.
q' tal' regitō sic dicta ē p'p'ea q' sibi aurā
gñer mediatē lacu illo. Tñ p'ma rō hu-
ius vocabuli tā in regtōne q' in lacu est
gñatio aure: a q' p'mo noiata ē regitō q'nt'
rotū: z deñ lac' q'nt' ps regitōis in q' gñā-
tur aurā. Hñat aut' iste vēt' fm s. Tho.
ex resolutōib' aq'. Et sic dicit' idē sup' ps.
vētus nō ascendit vt appetit: q' reflectit'
a frigore medij. i. interstitij aeris: nec tñ
descendit. q' ab eo total' nō vincit'. Ideo
ferit medio mō. Erat aut' h' mare in lon-
gitudine distentuz stadij. cxi. in latitudine

die ho. xl. et p illd rñst lozdantis fluul.
 (Int medtos fines decapoleos) Deca
 pol' dicitur decapoleos qd' dicitur: et pol' citas. In
 dicitur decapoleos regio hñs in se. r. citates fm
 Be. Et fm alios citas hñs sub se. r. ci
 uitates. Et fac' in grō decapoleos vel deca
 poleos vltima acuta fm grecū idiomā.
 Ista g' decapoleos fm magi. hi. est rñs loz
 danē ad orientē q' galileā: q' est ad occi
 dentē eiusdē maris. Scdm ho' Nicol. de
 ly. est ista regio ex vtraq' pte lacū inclu
 dens. Cū g' dicitur dñs venisse p medtos fi
 nes decapoleos: fm Nico. de ly. irrauit
 pdictos fines. nō aut' fm magi. hist. sed
 tm venit ad lit' maris ex opposito pdicte
 regis. Et cū eo sentit Be. q' ait dñm
 venisse ad locū q' medtos fines decapo
 leos ex alia pte maris postros respicit
 bar. (Et addu. et sur. et mu.) q' h'z Theo.
 nō pariebat ista a natitate: s' a demoiō
 (et de p'cabat eū). i. hoies regionis (vt
 iponar illi manū) firmis credētes q' in
 de reportaret sanitatē. Ecce g' petito q'
 petūt s' ill' trā miracula fieri. i. restituere
 loq'lam et audtū: et effugari demonē op
 p'ozem infirmū.

Allegorice sciendū est q' nūc chīs in
 gētib' credētib' ei / pdicat p suos suos:
 sed circa finē mūdi reuertet' ad iudeos
 cōuertēdos. et tunc angelū et scri' q' sunt
 in p'ia: et q' erūt tūc in via / rogabūt pro
 p'lo iudeoz: surdo ad audiendā vitatē
 p' suā obstinatōez. et muto ad laudādū
 chīm: sed nō ad blasphemādū: et posses
 so a diabolo p' infidelitatē. Rogabūt
 inq' vt iponar ei manū sue mic' et sane
 rur. Pōt etiā alia allegoria affigri. Nā
 iste infirm' est gen' hūanū fm Hieron.
 et Greg. q' in Adā peccauit: et a diabolo
 arreptū est. sed chīs venēre ad mare
 bur' secl' ad puñciā galilee q' interpra
 tur rota: et fecit volubilitatē nre mortu
 litat': chīm exorāt angelū et scri' vt sana
 re dignet infirmū.

Anagogice sciēduz q' in hac vita oēs
 etiā scri' s' q' surdi: q' pauca. i. sensibilia
 solū cōg'scim' q' rñ ad qd' est. vtz p scri'm
 Tho. i. q. lxxxvii. et ista etiā p maiorē p
 te ig'ramus. Creditimus aurē alijs: pura
 vob' qdam que nō videmus: nec docere

possum'. i. ea q' sunt fidel. Sūt g' omēs
 surdi: q' nō pnt scēfice doceri de oib'
 imo q' de nullis possum' h'ie sciaz. S'c
 etiā murt. q' ea ps rps q' laudāt deū vt
 plurimū est minima ppter alias occupa
 tiones: et etiā a demone verant' p varia
 tēramēta. Sed chīs venēre ad puñciā
 galilee. i. rote vel rñs migratiōis. sic em
 interpra't: qd' sit in rñstu mortis: de pte
 cant' scri' p'ie et iusti vte: vt chīs imponē
 do manū mortēt' doceret eū sciaz brōz:
 et pducet ad laudes angeloz: et liberet
 ab insidijs diaboli. Vb' vtiq' chīs fac'
 si morturus efficacit' desiderat curam
 acru vel habitū.

Horat' iste infirm' fecit quēlibz pec
 catorē. Talis em est surd' : q' nō audit
 inspirantē / nec p'ipientē / nec exhortan
 tem / nec cōmīnantē. Tria aut' sūt q' au
 ditū corpale impediūt. i. infirmitas si na
 scat' in aure. et tra si igrediat' illuc: et pu
 tredo si ibi generet'. Et ista tria fecit su
 pbiam q' rurger. et auariciā q' terrā. i. au
 rū in se q'f. et luxuriā putrescētē corā deo
 et hoib'. Legit' q' aspīs qū incārat' tres
 habet asturtias. Una: q' stat firmus in
 cauerna: et lās sit putrida. Scda: q' ob
 turat vna aurē cuz terra. Tertia: quia
 aliam claudit cū cauda. Incantator vo
 lens aspide. i. pctōzem trahere ad deū /
 est pdicator. Sed p'mā asturtiā habz lu
 xuriosus: q' cū audit pdicatorē / cogitat
 q' rñ dulcis sit et putrida cauerna luxu
 rie. Secūda aut' auarus: q' de auro co
 gitat. Tertia supb' et ois alt' pctōz: q'
 credit se longā habiturū vitaz: et cū spe
 lōge caude. i. vite claudit aurē. Est etiā
 mutus: q' nec deū laudat / nec sua pctā
 cōfitef. Iste debet offerri chīs a platis
 q'bus nō sufficit venire ad chīm: sed te
 nent' adducere altos: et debent p co ro
 gare chīm et de p'ari.

Quantū ad scdm l'ralit' sciēdu est q'
 chīs exaudiu' istos (Ideo app'hdēs
 eū de turba seorsum) fm Lhry. chīs fa
 ctur' miraculū: seorsum a turba voluit
 secedere: vt doceret inane gl'iam esse su
 gtendā. Sed vtra h' arguit sic. Chīs ei
 factebat miracula ad pfirmādā suaz vo
 ctriā et pbandā suam diuinitatē. g' illa

Dnica. XII. post Trini.

miracula debebat facere corā eis q̄b̄ p̄
dicabat suā doctrinā: z̄ q̄s volebat cre-
dere suā deitātē. Nō ḡ debebat illa face-
re seorsū: q̄ impediebat f̄m̄s ei⁹. Ad h̄
d̄ q̄ argumētū p̄bat q̄ illa miracula de-
bebat esse mltitudinē manifesta. Est autē
possibile q̄ aliq̄s curet in occulto: et tñ
post sciat ab oib̄: puta qñ oēs seiebāt ta-
lem esse murū z̄ surdū. Seorsum ḡ ch̄s
curauit vt doceret inanē gl̄iam declina-
re: z̄ tñ eo volēte miraculū fuit publica-
tū ad p̄firmationē sue doctrine. Sequit̄.
(*Uisit digitos suos i auriclas ei⁹*) q̄
uis solo p̄bo curare posset: z̄ h̄ f̄z L̄br̄y.
vt oīderet suā hūanitatē organū et in-
strumentū esse diuinitatē cui erat vnita:
z̄ p̄seq̄nt ostēderet hūanā naturā p̄ ip̄m
esse a suis passioib̄ liberandā: q̄ iam in
ip̄o tate erat dignitatē vt p̄ eā sanarent̄
infirmit̄. (Et expues tetigit linguā ei⁹)
Theo. Ut. i. ostēderet q̄ oīa mēbra sa-
cra corp̄s ei⁹ diuina existāt z̄ sc̄ta: sic z̄
sp̄ritū qd̄ vincula lingue dissoluit. Et ei
omne sp̄ritū qd̄dem est sup̄fluitas: sed in
dño omnia diuina fuerūt. Hec ille. Ad
intelligendū autē p̄ba Theo. est sc̄dū/
q̄ p̄tus sp̄ritus z̄ sup̄naturalit̄ operans
nō solū p̄t esse in ania z̄ mēbris anima-
tis: sed etiā in reb̄ inanimat̄: vt p̄z de
aqua baptismalē: q̄ tantā in se habz̄ vir-
tutē q̄ expellens pctā inducit gr̄az. Est
ḡ sententia Theophil̄: q̄ ch̄s voluit
ostēdere talem p̄tatem in suo sp̄ritu eē:
vt p̄seq̄nt argueret q̄ mltō maior erat
in suis mēbris. Nō autē dicere voluit q̄
sp̄ritū esset diuini. i. diuinitati vnitum
cū nō sit d̄ vitare hūane nature. s̄z q̄ eēt
diuini. i. habēs in se q̄ndā diuinā z̄ sup̄-
naturalē p̄tutē. Vel forte p̄t dicit q̄ dñs
expuit p̄t mysteriū qd̄ i allegoria dice-
mus. Sequit̄. (Et suspiciēs in celū) fm̄
Beda vt doceret de celo oēm infirmoz
medelā esse querēdā (ingemuit) Beda.
Nō q̄ ip̄t opus esset aliqd̄ petere a p̄re:
sed vt nobis gemēdi daret exemplū: cū
vel p̄ nostris vel p̄ nostroz erratib̄ p̄xi-
moy sup̄ne pietatis p̄sidia inuocamus
Hec ille. Est autē sc̄dū fm̄ q̄ dicit san-
Tho. iij. p̄e. q. xlvij. q̄ ch̄s aliqñ in mi-
raculis faciendis orabat: vt se ostende-

ret a deo missum: ad quem recurrebat.
Sed h̄ vt dicit faciebat in minorib̄: nō
autē i maiorib̄: puta qñ remittebat pec-
cata aut suscitabat mortuos: sed tūc suo
impio z̄ potestate faciebat miracula: vt
se ostēderet eq̄lem deo patri. Et si obij-
ciat q̄ qñ voluit suscitare Lazaz̄ orauit
vt p̄z Jo. xj. dicit idē q̄ h̄ fec̄ p̄pter exem-
plū circumstantiū. Vñ ibi d̄: vt credant
q̄ tu me misisti. Hec ex sc̄to Tho. qui
intendit q̄ si iudei astātes credidissent
christū a deo missum: nō ostēdisset se ab
illo missum orando: sed se esse ei eq̄lem
imperādo. Quia p̄o illi necdum crede-
bāt eū a deo missum: iō ad h̄ ostēdēdū
orauit. Cōueniēs em̄ erat ordo vt prius
crederet eū esse bonū z̄ iustū: q̄ q̄ eēt eq̄-
lis deo. Sequit̄ z̄ ait impatiue (Ephe-
sa qd̄ est adapire) et h̄ quo ad aures fm̄
Beda. Lingua em̄ nō erat capiēda: s̄z
soluēda. Et statim aperte sunt aures
ei⁹: z̄ solutū est vinculū lingue ei⁹ z̄ loq̄-
bat recte. Et sic fm̄ Beda. i. gemit̄ sc̄do
z̄ suspiciēdo i celū docuit se esse hoīem:
sed imperando deū.

Allegorice sc̄dū est q̄ digit⁹ ch̄s si-
gnificat dona sp̄s̄s̄s̄: s̄z Hiero. z̄ Bre.
Nā vbi Lu. xj. d̄. Si i digito vel ei⁹
cto demonia. Bar. xij. d̄. Si in sp̄ d̄
eh̄cio demones. Salua p̄o ch̄s f̄z eun-
dem significat sapientiā: eo q̄ sic salua
a capite ad os z̄ ad ventrē fuit: ita sapi-
entia oīs a deo est qui est caput oīm: et
inde descēdit ad ventrē nostre mentis.
Sanat ḡ popul⁹ iudeoz a ch̄o vel ge-
nus hūanū: quādo p̄ sapentiā perficit̄
intellectus vt recte credat: z̄ per ardorē
sp̄ritus sancti voluntas inflāmat vt fer-
uenter amet.

Anagogice autē sc̄dū est q̄ ex dictis
p̄z sensus anagogic⁹ hui⁹ p̄tis. Sicut
em̄ in via p̄ficif intellectus noster p̄ sa-
pentiā fidei: z̄ voluntas p̄ amorem vie
qui est tenuis z̄ modic⁹: ita in patria p̄-
ficif intellectus p̄ sapentiā visionis: et
voluntas p̄ amorem cōsummate gr̄tie
quo ania tota manet ebria: vt postmo-
dū in eternū laudet deus. Ps̄. Beati q̄
habitāt i domo tua dñe: in secula secloz
laudabunt te.

Dorat p̄ctōz surd⁹ sanat p̄ imissio
 nē digiti in auriculā. i. p̄ h̄ q̄ amor spl̄
 ritusscti tāgit cor. Stari em̄ frāgīf ista
 tura sup̄bie: vt̄ pr̄z in Paulo elato. q̄ p̄
 strat⁹ d̄ lupo i agnū ē Quertus: z ab̄icit
 tra auaricie: vt̄ pr̄z i Mattheo: q̄ terre
 nis lucris ib̄labar: z stari ad hui⁹ digiti
 tactū rel̄q̄t oia: z s̄l̄t emūdat ferore lu
 xurie: vt̄ pr̄z i Magdalena. Dur⁹ p̄
 sanat p̄ saluā. i. sapiētā. Est aut̄ salua
 mediū v̄l̄ dispositiua mediū: p̄ q̄d gust⁹
 sentit. Vñ si fuerit salua corrupta gu
 stus male iudicat: vt̄ pr̄z de febricitate
 q̄ p̄ amarā saluā quā h̄z in lingua tu
 dicat dulcia amara. Est aut̄ triplex salu
 ua. s. amara/ispida/z dulcē: q̄ fac̄ cibū
 apparere amar/ispidū z dulcē. Et si
 gnificat triplice sapiētā. Pr̄ia ei ē dia
 bolica: q̄ q̄s sapiēs ē i peccādo. Sc̄da ē
 hūana vel mūdāna: vt̄ sapiētā i adgrē
 dis diuitijs: vel cū q̄s est magnus p̄hs.
 Tercia ē diuina. Pr̄ia fac̄ q̄ dulcia opa
 pietat̄ z p̄uosa vident̄ amara. Sc̄da
 fac̄ q̄ videant̄ ispidā. Tercia p̄o iudi
 cat d̄ reb̄ vt̄ sc̄: ita q̄ sp̄ualia iudicat dul
 cia/z carnalia amara. ista ap̄t os muri:
 vt̄ laudet deū z p̄fiteat̄ sua p̄ctā.
 Quātū ad terrū d̄ euāgelista (q̄ p̄
 cepit illis ne cut). i. alcul (dicerz) z h̄ vt̄
 doceret ianē gl̄iaz fugiēdā eē h̄z Ch̄ry.
 z Hiero. vt̄ s̄. dictū ē. z ne ante t̄ps ac
 cenderet iudeos ad homicidiū i se p̄ in
 uidiā p̄errādū. fm̄ eūdē Ch̄ry. Sed q̄
 ista arguit vt̄ sup̄: q̄z ch̄s p̄ hoc p̄ceptū
 impediēbat sine suū. s. manifestatiōem
 sue diuinitat̄: z p̄firmatōez sue doctrine
 q̄d nō debuit facere. p̄ferm̄ q̄z ei quē a
 demonto liberauerat p̄cepit d̄. Bar.
 v. Uade i domū tuam ad tuos z narra
 q̄nta tibi fecerit de⁹. Ad h̄ d̄ fm̄ sc̄m̄
 Tho. iij. pre. q. xliij. z fm̄ Ch̄ry. q̄ du
 plex gl̄ia in n̄ro ope p̄siderat. s. nra z di
 uina. Cū q̄ p̄cipit ne cui dicat: docer. p̄
 pitā gl̄iam fugere. cū p̄o p̄cipit vt̄ res
 gesta p̄dicet: docer gl̄iam q̄rere d̄. Nō
 aut̄ s̄t ista tr̄ia s. nolle aliquid dici ad
 gl̄iaz p̄riā: z velle illd̄ dici ad gl̄iaz d̄.
 Et vident̄ velle isti doctores q̄ ch̄s p̄
 hibuit laudari op⁹ suū: vt̄ oñderet se nō
 q̄rere gl̄iaz d̄ illo: z tñ sciebat q̄ sine pec

cato illi publicaret. z sic sua detras z do
 ctrina approbaret. Forte at̄ q̄ possum⁹
 aliter dicere. Sc̄dū ei ē q̄ mirac̄a tr̄
 p̄licat̄ s̄t. Aliq̄ ei s̄t ad p̄firmādā do
 ctrina fidei. Istō mō mali p̄nt facer̄ m̄
 racula: z d̄ facto q̄n fides p̄mo fūdabat̄
 m̄l̄i pessimi fecerūt mirac̄a. Vñ dicit̄
 Bar. vij. Vñ dicit̄ mibi i illa die. s.
 iudicij. Dñe nōne i noie tuo p̄beraut̄
 mus z demonta elecim⁹ z p̄rutes mult̄
 tas fecim⁹: Et tūc p̄fitebor illis: q̄ nū
 q̄ noui vos. Predicātes p̄o falsū n̄ pos
 sent isto mō mirac̄a facere: q̄ de⁹ n̄ p̄
 reddere testimoniū falsitari. Aliq̄ p̄o
 s̄t ad p̄bādā sc̄ritatē allicutus. Et isto
 mō post fundatā fidē sc̄ri factū mirat̄
 cula cōst̄. Vñ q̄n sc̄tus ē approbād⁹ seu
 canonizādus fit inq̄s̄itio de mirac̄ulis.
 Allo mō s̄t ad p̄olatōez fidelit̄: qui
 postulātes aliquid siue a deo imediate: si
 ue mediate aliquid sc̄ro aliq̄n merent̄ exau
 diri. Possum⁹ q̄ dicere q̄ ch̄s m̄l̄torit̄
 in illa patria p̄dicauerat z mirac̄a fece
 rat: vt̄ pr̄z ex histo. euāgelica. s̄o crede
 bāt i eū oēs: vel saltē habebāt credendū
 causam. Vñ h̄ miraculū n̄ fuit ad p̄fir
 mandū doct̄inā ei⁹: v̄l̄ dectatē asserēdā
 s̄z ad exaudiedū de p̄cantes. Iō i r̄li m̄
 raclo voluit oñdere se gl̄iam dei z n̄ suā
 q̄rere z i illo z i alijs. Sc̄d̄ (Quāto at̄
 p̄cipiebat eis tanto ampl⁹ p̄dicabant)
 Sed si ch̄s sciebat q̄ ita facturi erant:
 q̄re p̄cipiebat ne facerent: Ad h̄ r̄ndet
 Aug. de p̄en. euāg. d̄cēs. q̄ h̄ fec̄ vt̄ ex
 citaret p̄gros. Si em̄ isti q̄b̄ p̄dicatio
 p̄hibebat p̄dicabāt: q̄d facere d̄buerāt
 illi q̄b̄ iniūgebat vt̄ p̄dicaret: Vñ pos
 sum⁹ forte dicer̄ q̄ ch̄s sic p̄cipiebat: vt̄
 oñderet q̄ q̄ntū i se erat laudes p̄pas n̄
 q̄rebat. S̄z p̄ra p̄dicata arguo sic. Aut
 ch̄s volebat q̄ isti obedirēt aut nō. Si
 p̄mū/isti peccauerūt: q̄s tñ euāgelij v̄l̄
 det cōmēdare. Si sc̄d̄z/seq̄t q̄ i ch̄o fu
 erit duplicitas: q̄ p̄cipiebat q̄d nōlebat
 obseruari. Ad h̄ dico q̄ sic pr̄z p̄ mgr̄m
 sn̄az. j. di. xlv. Duplex ē in deo volun
 tas: z s̄l̄t in christo. Voluntas sc̄z bene
 placit̄ qua aliquid vult esse vel nō eē. Et
 voluntas signi: qua nihil vult esse v̄l̄ nō
 esse: sed se habet sicut aliquis volēs aliq̄

Dñica. xii. post Trinitatis

qd ee vel n ee. Nos ei si volum⁹ aliquid ee: pcpim⁹ vt fiat. Ito qñ deus aliqd pcpit lz aliqn illud ee n velit: tñ se habzvt hō volēs. Et isto pceptū qd de⁹ fac dī: volūtas signi. qz. s. pceptū ē signū volūtaris in nob sguis nō in deo. Si ei de⁹ vellet fieri oia q pcpit: null⁹ posset agere pcepta dei: sicut null⁹ p⁹ et⁹ volūtatē resistere. Volūtas q bñplaciti sp implet: n volūtas signi. Ad h⁹ argumētū q dico q chīs nō voluit illos tacere volūtarē bñplaciti: qz oīno tacissent: nec ēt voluntate signi qst eos obligaret ad pcpim: qz dī scripsit ho. sup. Dar. q talles n peccauerūt. Nec tñ i chro fuit dñi plicitas: qz in suo pcepto n ondebatur n⁹ si q spē qntū i se erat apperebat latere: n aut ondebatur se eos velle obligare. Vñ ipi vidētes q ex hūllitate pcpiebat: acceperūt illō pceptū qst deprecationē. z nolētes eū exaudire: ne ipi ingrati viderēt sicut ille videbat hūll: magnificabāt eū z publicauerūt factū. Vñ secura ē mag⁹ laus chō i turba. Vñ subdit. (z eo ampl⁹ adstrabatur). s. rā isti qz turbe. q de hūllitate chī z miraculis ei⁹ stupebāt dicētes. Bñ oia fecit: z surdos fecit audire z mutos loqui.

Sozialiter docemur q q qruno glo⁹ rā hūllant. z q hūllant se exaltantur ab alijs vt a deo. Hiero. Cūitas i mōte postea vult qz circūspecta abscondi nō pōt: z humilitas sp pcedit glām. Nec ille. Itē instrumur iuxta doctrinā Theophili dicentis. Docemur at ex h⁹ st eū bñficia largimur minime applausus z laudes appetere. Cū ho accipim⁹ bñficia bñfactores pdicare z laudare: qñis noluerint. Nec ille.

Dñica. xij. post Trinitatis.
Text⁹ euāgē. Luce. x. c.

BEati oculi q vident q vos videris: Dico em vobis q mlti ppbere z reges voluerunt videre q vos videris z nō viderūt z audire q auditis et nō audierūt. Et ecce

qdā legispius surrexit tentās illū z dicēs: Magister: qd faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eum. In lege qd scriptū est. Quō legis? Ille rōdēs dixit. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: z ex tota aia tua: z ex oibus viribz tuis: z ex omni mente tua: z proximū tuū sicut teipm. dixit illi. Recte respōdis: si hoc fac z viues. Ille aut volens iustificare seipm: dixit ad Iesum. Et qd est meus prim⁹ Suspiciebat at Iesus: dixit hō qdaz descendebat ab hierlm in hiericho z incidit i latrōes. Quī etiā despoliauerūt eū: et plagis impositis abierūt semiuuo relicto. Accidit aut vt sacerdos q dā descenderet eadē via: z viso illo pteruuit. Sili z leuita cum eēt sec⁹ locū z videret eū: ptranst. Samaritanus at qdā iter faciēs venit sec⁹ eū: z videns eū misericordia mor⁹ ē. Et appropians alligauit vulnera ei⁹: infundēs oleū z vinū: z imponēs illū in iumentū suū: duxit i stabulo z curam ei⁹ egit. Et altera die prulit duos denarios z dedit stabulario z ait. Curā illius habe: z qd cūqz superogaueris: ego cū rediero reddā tibi. Quis horū triū videt tibi prim⁹ fuisse illi q incidit i latrōes: At ille dixit. Ille q fecit misericordias i illū. Et ait illi Iesus. Vade z tu fac similiter.

BEati oculi q vident que vos videris zc. Lu. x. Sic dicit b. Amb. lib. de officijs. multplex oli fuit de felicitate optinio. Quidā ei illā posuerūt in corpore
k